

2 'arin

Nr. 85 – Leygardagur 4. maí 1996

Hann sleppur í prest-kjólan í morgin

JUSTINUS LEIVSSON EIDESGAARD

Í morgin verður ein stórir dagur í lívinum hjá tí 30 ára gamla Bergi Debes Joensen av Argjum. Frammanfyri ásjón Guds, kirkjuliðnum í Dómkirkjuni og øllum Føroya Fólki verður hann prestvígður og sjónvarpið sygir fyri seinna-partin, at hendan hátið kemur í hvørja stovu í landinum.

Hóast Bergur tók prógv fyri tveimum árum síðan, so hevur hann ikki kunna staðið á prædikustólinum í kjóla enn. Forskiftirnar hjá prestum í fólkakirkjuni siga, at ein skal verða prestvígður, áðrenn ein kann fara í kjólan og so má tú eisini hava útlit fyri einum starvi.

Hetta er just tað sum er hent hjá Bergi. Bergur er settur í starv sum hjálparprestur í Suðurstreymoyar Vestara Prestagjaldi. Hann skal hjálpa veteranunum í hesum prestagjaldi, Høga Poulsen og Kjartan Mørkøre í andans arbeiði í

Mynd: Áki Hermansen

vestara parti av høvuðsstaðnum. Øll tey sum hugva vestan-fyri Vardagotu gerast sóknarborn hjá Bergi Debes Joensen. Men Bergur fær ikki rættuliga fótin innan fólkakirkjuna enn. Hann er settur í eitt hálvtíðarstarv og tað er eisini tíðaravmarkað til eitt ár, men hetta er so nóg til at geva honum kjólan í morgin.

Síðan eg tók prógv í januar 1994 havi eg verið í starvi hjá Heimamissionini. Eg havi verið ungdomsráðgevi og eisini aðalskrivari eitt skifti. Eg havi havt eitt avbjóðandi starv, har meginparturin av tíðini er farin til ungdomsráðgeving. Men so havi eg eisini verið skrivari fyri KFS, Kristilig Forening for Studerende, sum hevur eina deild í Føroyum. Av tí at eg varð bundin til so nógv beinanvegin, so havi eg ikki søkt um starv fyrr enn nú, sigur Bergur Debes Joensen. Hann fjarir ikki útyvir at hann er fegin at sleppa at arbeiða í høvuðsstaðnum. Hann býr á Argjum saman við konuni Astu og børnunum, fimm ára gomlu Beintu og eitt ára gamla Heina.

Tey tiggju boðini aftur í hásæti

Bergur Debes Joensen harmast, at katekismussin er tikin burtúrur krisntiundirvísingini í fólkaskúlanum.

Tað er í lagi, at katekismussin ikki longur er í skúlanum, men tíverri er ikki komið nakað, sum kann avloysa hesa, og tað er stórt spell. Tey tiggju boðini eru grundarlagið undir okkara siðalæru, og hevur tú ikki nakað sum minnir um katekismuss, so fær tú ovlitlan kunneika til tey tiggju boðini. Eg haldi at tað er av stórum týðningi, at vit fáa

dagført tilfar til kristinundirvísingina í fólkaskúlanum, sigur Bergur Debes Joensen.

Vit merkja eina gongd í Vesturheiminum í dag og seinastu 30 árin, har tað verðsliga fær størri týðning og fólk venda sær burtur frá kristindóminum. Eisini er kunnt-leikin til biblíuna mjnkandi, hetta er eisini galdandi í Føroyum. Hetta er tibetur ikki gongdin longur úti í heimi. Í Afrika, Suðuramerika og í Asia eru tað fleiri og fleiri, sum venda sær til kristindómin. Fyri at lýsa hvussu stór tilgongdin er, so verða eins nógv fólk doypt í trýðja heim-inum í dag, sum fólkatalið í heiminum veksur, sigur Bergur Debes Joensen.

Í kirkjunum á okkara leiðum eru tað serliga eldri fólk, sum leita sær til vanligu gudstænastuna. Hetta kemst kanska av, at tey kenna, at lívsskeiðið er farið at halla, og tí leita tey meira andaliga. Men tað visir seg, at ungdomurin hevur stóran áhuga í tiltøkum, sum kanska serliga eru ætlaði til tey. Eitt nú møti við nógvum tónleiki og kórsangi. Tað ber til at skipa fyri slíkum sanggudstænastum í kirkjunum. Ikki sum avloysari fyri vanligu gudstænastuna, men afturat, sigur Bergur Debes Joensen.

Bergur heldur annars ikki, at tað stendur so illa til moralskt í Føroyum. Hann hevur arbeitt við ungdominum innan Heimamissionina seinastu tíðina og har er stór tilgongd.

Samanbera vit nítíðirini við áttatiáriini, so siggja vit, at fólk leita meira eftir andaligum virðum í dag, enn tey gjørdi í áttatiárunum, sigur hann.

Ein kanning um útvarp

Í blaðnum í gjár høvdu vit úrslitið av einari lurtarakanning, sum Útvarpið hevur gjørt millum føroyingar. Ongar koll-veltandi upplýsingar komu fram í kanningini, men hon staðfesti hvat er absolutt topskorarin, tá tað kemur til talið av lurtarum.

Eingin reglulig sending gerandisdagar kann standa mót við tíðindasendingarnar á døgurða og klokkan hálvum sjei. 70% av føroyingum yvir 18 ár lurta eftir tíðindunum á døgurða, og kl. 18.30 nærkast talið 80%!

Í seinastu døgnum hjá monopolinum hjá ÚF kunnu teir lóggevandi leggja sær í geymi hesi töl, og spekulera um, hvussu tað verður eftir at onnur sendiløvi verða givin.

Tað verður í øllum førdum ikki líka lætt at náa út til allar føroyingar við politiska boðskapinum, tá monopolid er avtikið!

Eg gniðgiði mær í lógvunum, tá eg sá hvør sending lá á aftasta plássi í kanningini. Dagsins tónar varðar vanlig bert í eitt korter, men ein fittur partur lurtarunum venda sær frá lurtitólunum hetta korterid, og tað passar útmerka til tað, sum eg vanligi geri. Eg slökki!

Tað tykist annars sum døgurðatónleikurin hevur hevur betri undirteki millum manna, men tað eri ikki eg sum lurti!

At bert helvtin av teimum yvir 18 ár lurta eftir mogun-sendingini hjá ÚF, er ikki so lógid. Nógv fólk hava ikki atgongd til lurtitólid hesa tíðina av degnum, og tað er í roynd og veru óheppið hjá teimum. Góðan mogun Føroyar má vera ein tann besta regluliga sendingin sum verður send í Útvarpinum, ið hvussu er so leingi sum teir sum duga at gera sendingina, gera hana!

Um víkuskiftið eru ítróttartíðindini hjá ÚF og tað kundi verið áhugavert at vita, um tendensurin er tann sami hjá ÚF sum hjá SvF, har ítrótturin ger Dagur og Víku hósag

til tað best umtøktu. Hetta er spurningurin, sum ein in-habilur ítróttarskrivari situr eftir við, eftir at hava lisið kanningina.

Ein onnur sending, sum vit vita hevur ein stóran lurtaraskara, er frárika sendingin leygarkvöld, tá Heri Jacobsen og Heðin Arge Jensen latið seg í náttarravnaham, men heldur ikki hon er beinleiðis umfatað av kanningini. Sagt verður bert í stuttum, at eftir sendingunum leygarkvöld lurta meiri enn helvtin av teimum spurdu.

Tað kundi verið áhugavert at frætt nærri um hvussu nógv fólk lurta eftir sendingum sum Felagsnevnanin, Vanga-myndin, Tilvera, Rímmarjazzur, Barnaútvarpinum o.ø.

Kanska eru fólk eisini spurð um hetta, uttan at tað er tikið við í kanningina, ela kanska fáa vit ein uppfylgjarar av hesari kanningini, sum kann fortelja okkum eitt sindur meira um tað.

Kanningin visur eisini, at kvinnur lurta meira eftir út-varpið enn mennir gera tað, og serliga er tað galdandi í arbeiðstíðini. Men tað skulu vit helst ikki rópa upp um!

Eyðun Klakkstein